

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egyes óra 10 k. — kr.
Félóra 5 " " "
Negyedóra 2 " " "
Egy óra 1 " " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felbősz szerkesztő: KOHÁNYI GYULA.
Kiadók: HOPFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

1000 szavazásig 5 kr. Nagyobb terjedelmű hirdetések alk. szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg nélkül nem lehet megfizetni.

Mene tekel . . .

Debreczen, márcz. 10.

Dániel könyvének elbeszélése szerint Belsacar babiloni király egy lakomáján kéz jelent meg és ezeket írta a falra: «Mene tekel ufarszin», vagyis «megszámlált, megmért töredékek». E szavakat senki se tudta megfejteni, míg végre Dánielt hívták elő, a ki azokat úgy magyarázta, hogy Belsacar uralkodásának napjai meg vannak számlálva. Belsacart megmérték, könnyűnek találták s magyarázták neki, hogy birodalmát össze fogják törni és a perzsáknak és medeknek adják. Még ugyanazon éjjel, mondja Dániel könyve, megöletett Belsacar, a khaldeusok királya.

Mene tekel ufarszin! Ez intő szózat, e fenyegető, rémes kéz által leírt mondat megjelent most hazánk egén is. Vig lakoma és dözsölés közt töltte el a nemzet 30 évig idejét. Kormányai, társadalmi mit sem törődtek a nemzet sorsával, jövőjével.

A kormányok keveset törődtek a néppel, a tulmagas adóval a népet tönkretették, a protekciós rendszerrel pedig a korrupció csiráit vetették el, a nepotizmus- és hatalmi tulkapásokkal teljesen enerválták a közszellemet. Megromlott, bűzhödtön a légkör, s míg egyesek a bűn fertőjében lubiczkolva, magas állásra tettek szert, addig a becsületesek az

igazság és jog paizsával küzdte egytől-egyig elhullott, avagy beleszedültek a miazmás párákkal telített örvénybe, honnan a becstelenség árán kerülhettek csak ki, hogy méltóvá legyenek a korak és az embereknek, kik e kort megteremtették.

Hozzájárult ehhez a természeti csapások egész serege. Tűzvész, árvíz, filoxéra, dögvész, rossz termés, mind sorra látogatták a virágzó Kánaán földjét, s a tejjel-mézszel folyó ország földjére a nép keserű könyve hullott, az elégedetlenség könyve, az inség és nyomor könyve.

A régi rómaiak is azt kiáltották: «Panem et circenses!» Igen, ma is kiálthatják: «Kenyeret a népnek!» A társadalmi viszonyok akként alakultak ma, hogy a tulmagas igények, a kényelemszeretet megteremtették az önmagával való meghasonlást minden embernek. «Nem boldog a magyar» — mondá Szemere. Hogyan lenne az, ha nincs megelégedve sorsával. Mutassatok egy embert széles e hazában, ki azt mondaná: «Sorsommal teljesen meg vagyok elégedve, nincs semmi kívánságom!»

Az elégedetlenség, a felszaporodott emberiség, — hisz egyik a másiktól nem tud megélni, — a proletárizmus, a tudományok után való szomj, vadászat az értelmiség fakultásai után, a nagyraagyás, magasabbra törekvés vá-

gya: szülték az ugynevezett szociálizmust.

Ez ideál, eszménykép, de soha ki nem vihető. Az aranykémláz, a bölcsök köve, perpetuum mobile, a szellemvilág titka, az emberi véges ész által létre nem hozhatók, éppúgy a szociálizmus a maga valójában, azokkal a direktívákkal, melyeket a »vezérek« hangoztatnak, a vagy a szociálizmus megteremtői: Marx, Lassalle, stb. hirdettek, soha ki nem vehető. A szociálizmus elveszett abban a pillanatban, midőn hazát és istent nem ismer. Az »ubi bene, ibi patria« elvét szankcionálni nem lehet. Megállhat ez individuális okokból itt-ott, de mint suprema lex nem jogosult, sőt nem észszerű.

Mi a haza? Azt mondják, egy darab föld, a szó az fogalom. Mi az Isten? Láthatatlan lény, ki a természet ura és izgatja a világot, a nagy mindenséget. Tehát az is fogalom. Hisz fogalom a szeretet; hiúség, gond, bánat, öröm, harag, irigység, bosszúság, minden, a mit érzékeinkkel fel nem foghatunk. Pedig tudjuk, hogy léteznek. Miért ne lehetne az Isten fogalma megtestesítve a napban, égben, holdban, csillagokban, fűszálban, vagy a természet bármely alkotásában? Tudjuk, hogy léteznek. hinnünk kell egy felsőbb lényben, a ki a természetet csodás művészettel rendezte és fentartja. A mely népből ki-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Az álarczos bál.

A Debreczen eredeti tárczája.

Írta: Apagyí Emil.

No fiúk! Figyeljétek ide. Egy érdekes eset, mondom, mikor rendes szerdai összejövetelünkön találkoztunk:

Horkay Béla, miután elvégezte az egyetemét, a fővárosba költözött s a megyénével fogalmazó gyakornok lett. Elénk, fűrgé természeténél fogva csakhamar a főváros nagyobb hazáinak küszöbét is átlépte s a jóúrookra is hivatalos volt. Rendezett bálakat, szervezte a végalmi bizottságokat, egyszóval a hol mulatni akartak, oda Horkayt is elhívták. De mindamellett hivatalában mint pontos, szorgalmas embert ismerték és annak köszönhetette, hogy rövid idő alatt megválasztották fogalmazónak.

Amint megválasztották, Horkay más ember lett; kezdett visszavonulni — házasodni készült. Különbözött sem volt titok, hogy G. . . miniszteri tanácsos leányának, a főváros egyik szépségének udvarol. Egy évvel fogalmazóvá történt megválasztása után, külső-belső befolyások segítségével, megválasztották jegyzőnek Gerlefalvára.

Két hét alatt a lakzi is meg volt.

Igy került Horkay az ősi fészekbe vissza szép fiatal feleségével.

Egy napon a következő párbeszéd folyt le közöttük:

— Hová megy Béla?

— A klubba kell mennem.

— Mar megint azok közé a . . . Nem kísérne el inkább az álarczos bálba? Szeretnék elmenni.

— Az a . . . álarczos bálba? — Vagy ugy? — Nem magának való az, megszólnák érte.

— Igen? ugy! Magát persze nem szólják meg; alig egy esztendeje, hogy egybekeltünk, de nem szölok semmit, ha nem akarja. hát nem megyünk — különben most már ugy sem mennék.

— Hát ha már most szépen kérném?

— Nem?

— Nohát így is jó! Még jebb, mert nem szeretném, ha a kövér hentesné mellett a maga nevét is emlegetnék.

— Későn jön haza ugy-e? Kikészítem a teát.

— Nem tudom mikor. Haragszik? Nem. Akkor nyugodtan megyek.

Tehát elment . . . Pedig azt hittem, hogy mi is felmegyünk. Már hogy is rendeltetem Zoltánnal a dominót. Mondhatom szépen megtréfált az uram . . . Milyen érdekes lehet egy álarczos bál, már leány koromban vágytam közé soroltam. Pedig jól mulathatnánk. Bizonyosan ott lesz a főjegyző is nejevel,

meg Zoltán . . . De azt meg nem foghatom, hogy lehet ez a két ember olyan jó barát, egészen ellenkező természet, Béla szeme előtt mindig csak a társadalmi rendszabály, meg a közvélemény lebeg. — Zoltán az bizony semmit sem törődik az ilyen — mint mondan szokta — bolondságokkal és a mi a fő, ki nem állhatja a klubot, különben azt hiszem, majd ha megházasodik, fordul a koczká nala is.

— Ejha?! Ez bizonyosan Sárossy Zoltán Nem mondom?

— Megismerem magát a csengetéséről.

— Hát mi ez nagyságos asszonyom, nem jönnek fel a bálba? Hol van Béla?

— Hagyja el, a klubba ment. Pedig ugy szerettem volna felmenni.

— Mig leány voltam nem vittek álarczos bálba. Majd ha asszony leszek mondogatta atyám. — Most mert asszony vagyok azért nem mehetek. Hát maga elmegy?

— Azért jöttem, azt hittem hogy együtt megyünk. De mit keres ő ma a klubban? — Igaz a vénnek ma is fenn vannak.

— Ejnye-ejnye én azt hittem, . . . pedig milyen nagyszerűen mulattunk volna. A domonót meg is rendeltem tegnap.

— Nem lehetne az lerendelni?

— Nem hiszem, mert már valószínűleg uton van. De nézze csak lezike nagyság, mondek egyet, kettő lesz belőle: Jöjjön el velem.

— Az Istenért, Zoltán, hová gondol!?

vész a hit, az Isten fogalma iránti szeretet, tisztelet, az a nép elpusztul, mint az a növény, mely éltető napot nem kap s a föld nem táplálja nedveivel. Diderot azt írja a »Pensées philosophiques« című munkájában: »Ami engem illet, én az athensokat kipusztítanám a föld színéről.«

Szomorúan látjuk, hogy napjainkban az Istenbe vetett hit, a bizalom, a »ollás igéi« mind pusztulnak a népből. Oly szekták keletkeznek, melyek az ész nállását helyezik előtérbe, pedig tudhatvák, hogy a világon leginkább az ész jön önmagával ellenmondásba.

Socrates, a kiről azt állítják, hogy ő találta fel a morált, kijelenté, hogy egy dolog van, a mit biztosan tud s ez az, hogy semmit sem tud. Sejtette az Istenség egységét s ezért, mint Istentelent halálra ítélték. Plátó, a görög világ egyik első lángelméje, Istennek nevezte az eget földet, csillagokat. Metaphoráiban egész halmaz ellentmondó állításai vannak. Aristoteles azt állítja, hogy a világ öröktől fogva van, hogy kezdete nem volt és vége nem lesz, hogy létezik egy kezdetleges erő, mely Isten. Folytathatnám a hasonlatokat: Zénó a stoikusok alapítója, Ariston, Aristippus, Epikur, Clitomachus, Cicero philosopháisaival, de elég ebből ennyi, hogy bebizonyítsam azt, mennyire a romlás lejtőjére lépett az a nép, mely Istent és vallást nem hisz.

Egyes népbolondítók, az úgynevezett honmentő szocialista agitátorok a buta népnél tért hódítanak a tévtanok terjesztésével, de a józanabb tanultabb nép elfordul az al-ápostoloktól és undorral taszítja el magától.

Téves az a hit, hogy a felvilágosodottság és tudás szellemével terjed a

szocializmus. Az a nép, a mely ujságot és könyvet olvas, hamarabb lenne szocialistává, mint a tudatlan? Ez alapjában téves hit. A sötétség és butaság ködébe könnyebben beléved a mételey-hintők tana, mint a felvilágosodott és tanult emberek szellemvilágába.

Hazánk felett megjelent a rémes kéz, felírta, hogy »Mene tekel« No adja az Isten, hogy e vészjósló szavak beteljesedjenek, mert ez hazánk összetörését, szétmúlását, pusztulását jelentené. Ne legyen hazánk Babylonia, melyet feldaraboltak az ellen seregei.

Legyen most a vész közeledtével mindenki talpon, térjen észre, míg nem késő, legyen mindenki magyar, szeresse a hazát, melynek minden rőge vérrel öntözött, üzze el agyából azokat a gondolatokat, melyeket a szocialista mond: »egy mindenert, minden egyért.« Higgyen Istenben, ne károolja vallását, térítse észre megtévelyedett szoszédját, legyen azon, hogy a sokat szenvedett haza ezerévi viszontagságos idő után ne kerüljön a »Mene tekel« sorsára, alapsuk meg akéző utódoknak az új ezredév béke-templomát, hol a testvéri és felebaráti szeretet szent melege élte a reményt mely minden embernek az élete, mindene.

Magyar, szeresd a hazát és Istent!

M. I.

Az 1848—49-iki gyűjtemény és Kossuth múzeumról.

A történelem igazolja, hogy csak az a nemzet számíthat maradványra, mely a múlt nagy idők emlékeit kegyelettel ápolja, halálból omlókat emel a nagy korszakok kimagasló alakjainak, ereiként őrizve mindazon dolgokat és tárgyakat melyek a nemzet régi dicsőségét hirdetik.

Ily gondolatok támadtak lelkemben midőn az 1848—49-iki múzeumot e napokban megzemléltém, mely méltó arra, hogy a nemzet, de kiválólaga a székesfeváros figyelmét, eme az ország területén a 48-as nagy időkre vonatkozó arcképek, események, fegyverek és egyéb emléktárgyakban leggyaragabb gyűjteményére felhívja.

Ennek a valóban becses és nagyszerű múzeumnak sok ezerre menő emléktárgyait gróf Kreith Béla gyűjtötte össze nagy tudással, de még nagyobb ügyességgel.

A midőn Kreith az előbbi 48-as becses gyűjteményt a Nemzeti Múzeumnak átadta: sokan azt hittük, hogy a gróf talán kifradva munkájában felhagyni készül a nagyidőkre vonatkozó emlékek további gyűjtésével. Nagy örömünkre szolgált azonban, a midőn három év előtt kijelentette gróf Kreith, hogy csak most kezd igazán a szabadságharczi emlékek összegyűjtéséhez, mert mint mondá most kezd magát a terezen szakembernek tartani!

És valóban így is van, mert a Stefánia-uti 1885-iki kiállítási műcsarnokban elhelyezett és három év óta gyűjtött múzeum leg-
alább tízszer — értékesebb s becsesebb emléktárgyak mennyiségében is sokkal nagyobb, mint a minő volt a nemzeti múzeumnak adatai 48-as gyűjtemény.

A főváros által díjazatlanul átengedett Stefánia-uti műcsarnokban elhelyezett 1848—49-iki és Kossuth múzeum anyagának nagy mennyiségéről, hogy fogalmat alkotnassunk, tudunk kell, hogy az említett épületbe 23 nagy butorszállító kocsival bevitt tárgyak elrendezése tavaly májusól ez évi február hó elejéig tartott. A fővárosi vizagóban 5 év előtt rendezett 48-as kiállításnak tárgyai kicsinyes jelentéktelen apróságok voltak ehez képest.

A gyűjtemények legbecsebb része a halhatatlan Kossuthnak egy ezer és tízezer különböző nyomtatott képe. Ezek közt a világ minden részén 1841-től maig fenyképezett és nyomtatott 400-nál több Kossuth arckép van, közte nyomtatott: életnagyságu Kossuth kép 44 fele, melyekből legalább 14—15 fele van általános ismert kép, a többi mind külföldi ép onnan, a mely ma már nagyon nehezen szereshető meg. Ezenkívül 600-nal

— Na, ne ijedjen meg, hiszen nem oly nagy dolog az, Béla bizik bennem teljesen s remelem maga is.

— Nem! nem lehet!

— Béla reggel előtt úgy sem jön haza, mi pedig len mar 12 órára régen itthon leszünk.

— De mit gondolsz? Mit szólának, ha látnának férjem nélkül magával, plane olyan egyszerű emberek között, Béla ny is azt adta okul, hogy mit szólna a magas közvelemény ha ilyen egyszerű iparosok baján a kövér hentes mesterné mellett emlegetnék az én nevemet.

— De mit törődik azzal, hogy mit beszél a világ! Közvelemény ide, közvelemény oda, szerintem egy egyszerű polgári bálon jobban lehet mulatni, mint a mi feszélyezett enkett bajainkon. Különbben a főjegyző is elmege nejevel.

— Ő teheti.

— Ha ő teheti, mért ne tehetné Béla. A főjegyzőn kívül fent lesznek Olay Bandi feleségével, Kovách-ék, Gerlefalviék. Szabó Pista, sőt még Danielek is, pedig ők csak adnak valamit a nevékre.

— Mind elviszi magával a feleséget, — csak ő hagy itthon engem — inkább elmege a klubba.

— No, ne sirjon azért, azt meg nem érdemli az egész bál. Ki ismerne meg ott magát — senki.

— Nem mehetek pedig úgy vágyakozom utána, mint még leány koromban az első bál után.

— Szánja rá magát, mire Béla haza jön, itthon leszünk. Ha pedig előbb talál haza

jönni a nagyságos ur! hát boszankodjék egy kicsit: nem fog artani n-ki.

— Na nézze, már itt a dominó is.

— Nem lehet, Zoltán.

— — — — —

Különbben mért ne? Elmegyek.

A gerlefalvi notabilitás fenyves eredményt várt a nagy batonyi tűzkarosutak javára rendezett alarczos bál anyagi sikerétől, ez alkalomból fenyvesen kivilágítva várta a nagyvendéglő díszterme úgy Gerlefalva, mint környéke közönségét.

Az est rendkívül mozgalmaának ígérkezett, mert arra még nem volt eset Gerlefalván hogy nagyhangu aristokratái leereszkedtek volna az egyszerű iparosok, a polgárság körében, a mit a mai est sikere érdekében megtettek.

Kilenc órára volt a bál kezdete kitűzve de már jóval előbb megteltek a termek a kü-
lönbnel-fülönb jelmezekkel. Valamennyi közül kitűnt azonban egy Mefisztó, ki rendkívül ügyesen forgott a többi alarczos között s hol az egyik, hol a másik dominóval folytatott titkos diskurzust, mindekiről tudott valamit s mindenkinek tudott valamit mondani, mert az bozankodott.

Leginkább egy vörös dominó körül settenkedett, ki már nagyon szorult helyzetben lehetett, mert mindinkább igyekezett tőle meg szabadulni. A Mefisztó azonban nem tágitott, hanem minelinkább ostromolta:

— Ah! Kedves maszk, úgy veszem észre hogy már terhére vagyok. Volnék csak a kis doktor:

— De uram! Mily gyanu-ítás, én nem

ismerek semmiféle kis doktort. Ha! ha! ha! öa tévedésben van.

— Vagy úgy! Nem emlékezik. De emlékezzék csak, hogy saját szavait idézem — a fasorban jobbról az ötödik padon fogok ülni. Ezen szavakat mondotta, nemde?

— Nem emlékszem, de ha mondtam is, nincs abban semmi különös.

— Ugy! De folytatása annál küönösebb volt a kis erdőben, miáltal férjét a városba expedialtuk.

— Hallgasson az Istenert!

— Lassa, lassa! De tudja am ezt más s kivülem.

— Ki?

— A ferje!

— Ugyan menjen! Nem hiába Mefisztó érti a dolgot.

— Ah! Nezze itt jön Danielné, annak is mondok valami szepet.

— Jó estét szép asszony. Hiába bujkál előlem, megismertem szép szőke hajaról, a mely namis.

— Görömba, távozzeek!

— Jó! De kérem huzza fel a kamzsát mert megismeri más is.

Orlaine megzeppeven tudakolja a Mefisztó kiletet, mert ez mégis boszantó, hogy valaki egyedün titkát így brutális módon az arczába vágja.

Nyugtalanul fürkéz, s feltette magában hogy bármily módon nyomára kell jönnie.

Sárossy egy oldal bejárónál áll, mikor hozzá lépett Orlaine.

— Jöjjön csak Sárossy, bizok magare, valamit megteszi?

— Meg Fölteve ha megtehető.

többféle olyan esemény és csoportkép van, a melyek mindegyikében látható Kossuth alakja is. Tehát ezernél többféle Kossuth kép összegyűjtve Európa és Amerikának csaknem minden államából.

Gróf Kreithnak sokévi munkálkodásába került ez óriási képanyagot szakemberek segítségével — Kossuthot személyesen ismert festő és szobrász művészekkel Kossuth legközelebbi rokonai és barátai közreműködésével — tanulmányozva és összehasonlítva megállapítani, hogy az 1011 kép közt csak 5—6 képen van Kossuthnak 48-i és öregkorabeli arca hiven eltalálva.

E képek nyomán Kossuth Ferencz festette meg gróf Kreithnak ajándékba a legelőkeltebb 1848-iki Kossuthot kettefe állásban. A jobbik most lett kész. Az öregkori Kossuth arcképek közt is legelőkeltebb és egyetlen hiven talált arckép az, a melyet Kossuth Ferencz Turinban festet edes atyjáról. Ez a kép az őszi tárlaton is ki volt állítva.

Ugy az 1848-iki, mint az öregkori Kossuth festmények másolási és sokszorosítási jogát gróf Kreith múzeumának ajándékozta Kossuth Ferencz orsz. képviselő. Az 1848—49-iki és Kossuth múzeum festő művészei most az említett képekről kitűnő festményeket készítenek városoknak, megyéknek és egyleteknek.

A képeken kívül 73 különböző mindenkorbeli Kossuth-szobor van a fővárosi szabadságharcai múzeumban. Ezeknek a szobroknak is nagy része külföldön készült. Ez összes szobrok tanulmányozása után a múzeumban most készült el Kossuthnak 1848—49. leghívebb egész és mellszobra városok és községek számára. Az öregkori szobrárt Kossuthnak ugyancsak Ferencz fia készítette el, amely szobor eddig a legjobb valamennyi közt. A különböző helyeken eddig állított Kossuth-szobrok mind rosszak.

Az ezertizenegy nyomtatott Kossuth képek berámázva, kronológia szerinti sorrendben függnek a múzeum épületének felső világitásos 8 méter magas nagytérmeiben. — A terem tetejétől egész le, egyik kép szorosan a másik mellé függesztve, teljesen elfoglalja az 500 négyszög méternyi négy falat. — Ennél nagyszerűbb látványt képgyűjtéshez ért ember soha életében nem látott. A

múzeum ezenkívül még kilencz termet foglal el.

Báró Felder v. b. titk. tanácsos, Bécsnek régi polgármestere, a legnagyobb arcképgyűjtő, a ki Európa és Amerika összes arcképgyűjtőivel levelezett, kijelentette, hogy sem I. Napóleon, sem Bismark képeiből nincsen 500 különféle kiadvány összegyűjtve, tehát felannyi sem, mint a mennyit mi birunk halhatatlan Kossuth atyánk képeiből. Egy embernek különféle arcképeiből a világon ez a leggazdagabb gyűjtemény.

Ezenkívül még 3,000-nél több példányt tartalmaz a Kreith-féle 48-as Múzeum egyéb emléktárgyakból; a tábornokok és jeles emberek képeiből — a szabadságharcai nagyobb események és csaták képeiből, proklamációk, okmányok, fegyverek, felszerelési tárgyak, osztrákoktól elvett zászlók és más 1848—49. ereklényből; itt vannak Kossuth ruhái és csaknem összes turini butorai is. Ha a magyar nemzet valaha független lesz, akkor e tárlat százezreket fog érni.

Hogy milyen faradhatlan odaadással és e mellett mily rendkívüli találékonysággal gyűjtötte és vásárolta össze gróf Kreith az 1848—49-es Kossuth múzeumának mesés gazdag tárlatát, arról csak azoknak lehet fogalmuk, a kik őt közelebbről ismerik. — Ezenyi leleményességet pénzügyi vagy ipari vállalatokra értékesítve bizonynal százezreket szerezhetett volna Kreith gróf.

A hazai és külföldi lapokban, valamint sok ezerre menő körlevelekben olvashattuk ama felhívást, hogy a főváros 1848—49. és Kossuth-múzeum pénzbeli és más jutalmakat ad még azoknak is, a kik csak hírül adják, ha láttak, avagy csak létezését is hallották valamely olyan 48-as képnek, esetleg más emléktárgynak, a melyet az 1848—49-iki múzeum megszerezhet. Ezen az uton tudta meg Kreith gróf, hogy hoi voltak (3 helyen is) osztrákoktól elvett s rejte tartott zászlók. E rendkívül ritka emléktárgyakat, a zászlókat a 48-i múzeum tavaly vásárolta meg.

A Nemzeti múzeumban még osztrákoktól elvett zászló sincsen.

Ezekon kívül ugyancsak a Kreith-féle 1848—49-i és Kossuth múzeumban van ma Kossuthra vonatkozó leggazdagabb adat gyűjtemény. A napi lapokban megjelent összes Kossuth levelek és újságcikkek le vannak

írva a harminczas évek közepétől kezdve Kossuth haláláig. Megvannak Kossuthnak Amerikában és Angliában elmondott és gyorsírás után kiadott angol beszédei és felolvasásai magyarrá fordítva, végre a legnagyobb része ama tárczáknak, cikkeknek, sőt újdonságoknak is, amit Kossuthról írtak a 40-es évektől máig könyvekben és hírlapokban.

Ebből az óriási és teljesen rendezett anyagból írja meg Kreith Béla a nagy Kossuthnak eletrajzát, a mely mű diszes album alakban közölni fogja mind az ezer és tizenegy Kossuth képet is.

A Stefánia-uti Gerbeaud és Gruber kioszkok közt épült 1885-iki kiállítási műcsarnokban elhelyezett fővárosi 1848—49. és Kossuth múzeum a mi dicső Kossuth atyánknak, az 1848—49. szabadságharcai hőseink és vertanúink emlékezetének valóságos temploma.

Haza és Isten elleni vétkeket követne el a főváros, ha ezt nem támogatná, ha pedig még a mai helyi égből is kiköltöztetnék, akkor valóban oly szörnyű képtelen dolog történnék, mint midőn Haynaut Budapest diszpolgárává választották.

Teljes reményünk van, hogy egy a székváros, valamint közseégeink, városaink és egyleteink is támogatói fogják e múzeumot, sőt köszönetet és elismerést fognak szavazni gróf Kreith Bétának, az 1848—49. és Kossuth Múzeum lelkes alapítójának paratlanul sikerült nagy munkájáért és áldozatkésziségeért.

Sissovich Károly.

(A fővároshoz intézett kérvényt aláírták: Eötvös Károly, Thaly Kálmán orsz. képviselő, Gracza György szerkesztő, Lakatos Miklós, Illyés Bálint, Jónás Ödön orsz. képviselő, Csajthay Ferencz szerkesztő, Agoston József orsz. képviselő és többen.)

Kossuthnak gróf Kreith Bélához intézett leveléből.

Turin, Via die Mille 22.

1892. október 15.

Kedves gróf Kreith!

Eggedje megújítanom köszönetemet b. meglátogatásáért, mely mindig kedves emlékeim köze fog tartozni, s nagyrabecsülésémet a faradhatatlan buzgaloméért, eléggé nem méltányolható áldozatkésziségeért, melyet ön a 48—49. korszak történelmét felvilágosító adatok kifürkészésére, összegyűjtésére és a tényezőkre való visszaemlékezés ebrén tartására szentelni meg nem szűnik, oly hazafiúi igyekezet ez, mely ama nagy nemzeti erőfeszítés iránti érdeklődés élesztésével hatályosan közrelehet arra, hogy a multnak kegyeletes emlékezte csirája legyen a jövődönék.

Fogadja Gróf ur tiszteletem kijelentése mellett őszintén barátságos üdvözlémet.

Kossuth Lajos.

Szinház.

Huszárszerelem. M u r a y Károlynak

ezt a vizjátékát »poétikusa« jelzővel tisztelte meg a fővárosi sajtó, holott inkább frivol képtelen ilik rá. Hogy egy huszárkapitány hadnagy korában titkos házasságra lépett egy nővel; e házasságból gyermeke születik — ez frivolnak éppen nem legfeljebb romantikusnak mondható. De az a mód, melylyel atya és leánya egymásra talál, a fő i t a l a s akarmely modern francia darabba beillenek. Aztán meg képtelen is e darab, mert egy naivnak festett lány két felvonás alatt egyszer tényleg megszökik egy fiatal emberrel egyszer legalább akar egy mással ugyan csak e rövid idő alatt két fülíg szerelmes pár kölcsönösen a másik imádottjába szeret es viszont, roha erre két felvonás meg akkor is kevés, ha közben S e b e s i dalt énekel; bemutat egy k i s a s s z o n y u r f i t e s e y u r f i k i s a s s z o n y t a z t a n e g y j ó s a g o s k i s s é ó s d i k a l v i n i s t a p a p o t a k a r s z e r e p e l t e t n i s a l k o t e g y k o r l á t o l t m o n d h a t n i h o l y e s a l a k o l r a a d a s u l m e g e l i s é n e k e l t e t i a s z e r -

— Tudakolja meg, ki az a Mefisztó.
 — Rajta leszek.
 — Szervusz Zeltikám!
 — Szervusz Pista!
 — Ki volt az a szép maszk?
 — Azt hiszem Orlainé. — Hát mégis csak feljöttél?
 — Hát fel. A klubban nincsen senki hát mit csináljon ilyen magunk fajta legényember.
 — A klubban senki? Hát Horkay nincs ott?
 — Ott volt, de csak széjjel nézett.
 — Hány óraker ment el?
 — Lehetett úgy 8 óra. Magad vagy itt?
 — Nem. Gardedáma vagyok.
 — No akkor nem háborgalak, megyek vacsorálni.
 — Apropos! Nem ismered ezt a Mefisztót?
 — Nem, de mindig a vörös dominóval látom. — Szervusz!
 — Horkay nincs a klubban. Fél tíz óráig mi otthon voltunk, haza nem mehetett tehát ő itt van.
 — Ni-ni itt jön a titokzatos Mefisztó, már megint Orlainéval suttog.
 — De hol lehet Horkayné, már jó ideje nem láttam...
 — Ah! ez Horkay, ilyen gesztusa csak Horkaynak van. Megszólítom:
 — Béla!
 — Ah! Zoltán!
 — Megismertelek drága maszk!
 — Valahogy el ne árulj.
 — Szép dolog mondhatom. A feleséged ott hon hagyod s ő azt hiszi, hogy a klubban vagy.
 — Ne itélj Zoltán. Megmondom az okot.

Orlainét akartam megrefálni kis-é. Ha a feleségemet elhozom, nem jöhettek volna inkognóiban. Ő egy nem fogja megtudni, mert ram nem ismer senki. Különben nem is sokára megy. Magad vagy itt?
 — Nem. Gardedáma vagyok.
 — Lám-lám? — Reménylen, számíthatok rád.
 — Ejnye, hol lehet az az asszony, az imént még itt volt. Üdvös volna Bélát megelőzni... Ha jól látom, Orlainéval beszélget.
 — Mondjad csak, nem ismered ezt a Mefisztót? Atközött egy ember lehet. Már megint hozzánk csatlakozik. Ugy látszik most téged kerülgel.
 — No várj csak, majd rá piritok én. — Igen uracskám, hát Mefisztóba bujtunk?
 — (Jaj a feleség! csak nem ismert meg?) Megtudom miudjart.
 — Nagyságos asszonyom itt? Egyedül?
 — Most hallottam épen, hogy ferje urat ugyancsak elkerülte a szerencse istenasszonya a klubban; körülbelül 1000 frt uszik.
 — Rettenetes ember, hát ön mindent tud?
 — Két kocsit egyszerre áll meg Horkay háza előtt. Az egyikből a férj, a másikból a feleség és Sarossy Zoltán lépett ki.
 — Te vagy az Béla? Eppen jókor, legelőkelőbb nekem kell felelnem. Ime átadom a feleségedt sértetlenül, kit helyetted én kívértem fel a bába.
 — És a választ meg nem várva, elhajtattott.
 — — — — —
 — Itékezzetek, miként büntetendő a három bűnös?

xó a ref. egyház egyik szép zsoltárát amire semmi szükség, amit izléstelennek találtunk, dacára, hogy a karsat még meg is akarta ismételtetni Jövőre kívánatos, hogy annak a zsoltárnak csak a címét említsék meg, a cselekményhez úgy sem tartozik annak az eleklese.

A darab ennyi hibáját nem feledtetni sok jó tulajdonsága, a temérdek ötlet és mulattató helyzet és jó előadás sem.

Pedig az előadás egészben véve igen jó volt. Kitűnően oldottak meg feladatukat Halmi Margit, Vidor és Tanna, kik igazán csinos huszárúszók voltak, hévvel és érzéssel játszottak, aztán Fényes, Rubos és Szabó Irma, Kiss Irén, Szikláy kisebb szerepeiket a szokott jeles módon töltötték be.

Sajnálatainkra kifogást kell emelnünk a mi kiváló művésznünk, Szathmáry ellen, ki a kalvinista pap szerencsétlenül megfogalmazott alakján semmit sem enyhített; persze ebben a zsánerben excellált. Szentes, ki nagyon használható erő a burleszk komikumában, megmarad mindig burleszk-komikusnak s most sem tudta elhárítani, hogy ő ifjúságában csakugyan olyan tökéletes, a nőkre veszedelmes gavallér volt. Gúgényi jól megállta helyét.

A darab előadása előtt és a két felvonás közben Sebess (Basset) Vilmos enekelt idegen és magyar dalokat s hatalmas basszusával, énekudásával nagy sikert ért el és sok tapot, kihívást kapott. —a—a.

A társulat szervezése. Komjáthy János színiigazgató most már teljesen bevezette a jövő évi társulatának szervezkedését. A mar között s a lapunkban is ösmertetett szerződéseken kívül, kik között ott találjuk régi ismerőseinket is, újabb szerződött az igazgató Szarvasy Jenő jóhírű segédbaritonistát és társalgási színeszt, Püspöky Imre szerződöttet is megújította az igazgató. Új másod karmestert is szerződöttet Komjáthy, a táncszemélyzet is új lesz Nagy nyereség a színházra az ösmert Csatar Győző szerződöttetése is, ki azonkívül hogy szép basszus hanggal is rendelkezik, a színház gazdasági ellenőre és felügyelője lesz. A Magyar Színházhoz távozó Vidor Dezső helyére szerződöttetendő tag iránt a tárgyalásokat most folytatja az igazgató. Ezekkel a szerződöttetésekkal ki van egészítve a társulat a jövő évre s Komjáthy erről tegnap beadványban a színiügyi bizottságot is értesítette.

Színházi műsor.

Pénteken márcz 11. én bérlet szünetben leszállított helyarakkal Tribly. Szombat 12-an márcz 12-an páratlan bérletben Briggitta, francia operette.

Vasárnap márcz 13-an délután a zördögmatkaja, Géczy István népszínműve este páros bérletben: A falu rossza Toth E. népszínműve.

Hétfőn márcz 14-én bérlet szünetben először 1848. Latványos történelmi színmű 7 képből, irta és zenéjét szerzette: Verő György.

TARKA ÉLET.

Zugolódó hirlapolvasó.

Sajtó, sajtó, nyitott ajtó!
Nagy benned a légvonal,
Hattal a port behajtó:
Már óvnom kell magamat.

Annyi szennyet összekapsz, hogy
Már sokallom. Hát ne vedd
Rossz néven, ha most az ajtót
Beteszem és — pihenek.

Szelid könyvel úgy elülök,
Meg nem bánt meg nem zavar,
Nem hülök, sőt melegülök,
Barmi az mit föltakar.

Rendje vége a dolognak,
Úgy a hogy, de benne van.
Am benned csak úgy forognak,
A képek mind untalan.

Es e képek mind sötétek;
Reám tapad a homaly.
Házias lesz csalfa vetek,
S buta mámor mit kínál.

Sima bőrből a hazugság
Örczátlanul zstromol,
Vedd ezt, vedd azt, s milyen csufság!
A mit igert, nincs sehol.

Igazán kár a festékért,
Ha kenyér úgy is bolond,
Küsmerni a sok czéger
Manapság már hiu gond,

Persze viszket, még sokaknak
Az irás; van töltelek.
Dejő, jönni kell a napnak,
Mikor a lap már — elég!

Énnekem az. Mar esömörlöm;
Taviratra sem adok.
Az időt csak úgy leörlöm,
Ha lapot nem olvasok.

Ugy. Este van. Mas valamit
Olvasni is érkezem,
Ezt, vagy azt, ... nohát ugyan mit? ...
Ej, ma nem vált az eszem.

Ugyan hova huzoltatok
Azt a lapot, gyerekek?
Nem rongy, hogy elszaggassátok!
Ide vele s üljetek!

Dr. Nagy Mór.

Ujdonságok.

* **A „Debreczen” sajtótere.** Mint olvasóink emlékeztetnek a debreczeni esküdtbírósg néhány hettel ezelőtt felmentette Igmándi Miklós püspök ladányi s-telekkönyvezetöt s lapunk kiváló tollu munkatársát aki 1897 aug. 24-én a „Debreczen”-ben **Agra ve** lük czummel éleshangú verset írt azok ellen az olahok ellen akik Beesben a császárnak memorándumot akartak atnyújtani. Az ítelet ellen, az ügyesség semmiféle panaszszal élt, amelyet tegnap a Kuria is elvetett.

Miskolczy Lajosné Hajdúvármegye és Debreczen

egykorú érdemes főspanjának özvegye mezőtelegdi Miskolczy Lajosné sz. Kölesei Kölesey Klára kedden elhunyt 87 éves korában. Az agg matróna, ki férje halála óta visszavonultan s egyedül családjának élt, unokahuga volt a nagynevű Kölesey Ferencnek, meri a most elhunyt matróna éles atya Kölesey Samuel testvére vala a Hymusz és a Parnensis habhatatlan szerzőjének. A megboldogult nagy kiterjedésű rokonság gyászolja, különösen Debreczenben, Bihar és Szatmárvármegyékben. Temetése ma d. e. 10 órakor ment végbe fiának, Miskolczy Jenőnek Kossuth-utcai házában. Megjelent ott az egész Debreczen intelligenciája élükön Kiss Aron püspökkel, gr. Dégenfeld József főispánnal, Puky Gyula kir. tablai elnökkel. A ravatal felett K. Tóth Kálmán lelkészünk mondott megható gyászbeszédet, mely a koporsót körüli állott nagyszámu rokonságot a könyekig elérékenyítette. A beszéd és ima elhangzása után a gyászoló közönség eloszlott, az elhunyt matróna koporsója pedig megindult utolsó útjára a család tájainak kíséretében. Holttestét Almosdra szállították, hol holnap d. e. 10 órakor helyezik a családi sírboltba.

A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki:
B. F. R. A. Mely fájdalomól megtört szívvel tudaljuk szeretett jó anyánk, a kedves nagyanya, szépanya, anyós és nagyanyós néhai méltóságos özvegy mezőtelegdi Miskolczy Lajosné szül. Kölesei Kölesey Kláranak (1811. évi márcz. 10-én d. u. 1/4 3 órakor, életének

81-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. Drága halottunk földi részei f. évi márcz. 10-én d. e. 10 órakor, a Kossuth-utcai 2579 sz. háznál az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után Almosdra fognak szállítani, ahol másnap márcz. 11-én d. e. 10 órakor tartandó gyászbeszéd után a családi sírboltba örök nyugalomra tételnek. Debr. 1898. márcz. 8-an Gyermekai: Laura férjével Horváth Antallal, Otília férjével Fényes Möriczszal, Jenő nejevel Markovits Etelkával, Lilla férjével dr. Szuper Lajossal, Klára, Imre nejevel Boda Jolannal, Unokai: Horváth Ilona férjével Kerekes Karollyal, Horváth Ákos nejevel Ebeczy Klarával, Horváth Endre nejevel Balogh Margittal, Fényes Dezső nejevel Csonka Gizellával, Fényes Sarolta, Fényes Ivan nejevel Roboz Kornellal, Fényes Jenő, Margit, Béla, Miskolczy Lajos nejevel Gerzon Adriennel, Miskolczy István, Etelka, Jenő Sándor, Szuper Zoltán és Géza, Miskolczy Imre s József. Dédnokái Kerekes Kálmán, Horváth Ilona, Fényes Ilona és Kornel. A temetést „Kegyelet” tem. int. rendezte.

* **Vizsgálat a színházban.** Tegnap d. u. tartották meg a színházban szokásos tűzbiztonsági szemlélet. A város részéről jelen voltak: Boczkó Sámuel főkapitány, Stáhl Géza főmérnök Tsikos Imre, Szikszay Lajos építész. A tűzoltóság részéről Publik Ernő helyettes főparancsnok. — Mindent rendben találtak.

* **Árverelés csapszékekre.** Hat pusztai csárda bérletére nézve tartottak árverést tegnap a városházán Vecsey Imre tanácsnok vezetésével. Hanem bizony árlejtés lett az árverésből, mert általában véve az eddiginél kevesebb bért ígérték a csárdáért. Ez a jelenség néb a korcsmáltatás-jövedelmezőségének megcsappanását jelenti, mert a sűrű vendéglátásnak a legtöbb csárdában már régés-rég lefújtak, annyira, hogy például a Gyugyoriiban már nem is érdemes italt merni, hanem a vállalkozóknak a bérzaldalkodás jömenetelére vetett reménységük hanyatlását jelenti. Ugyanis eme csárdák mindegyikehez több-kevesebb szántóföld tartozik, a hat csárdához együttvéve vagy 500 hold föld, úgy, hogy a csárda bérjőke sokkal inkább gazdálkodó mint csaplaros akar lenni. A csárdák és a hozzájuk tartozó földeket a következő árverelőkévevire üttették le: a hortobágyi fogadó Somogyi Imre, a Ludas csapszék B. Nagy János, a Gyugyori Hídveger Mihály, a halápi csárda Győri György, a kádarsai csárda, melyhez 223 hold tartozik, Kertész János, a Látókep pedig Rosenfeld S. Javara. Az ajánlatok felett még a tanács dönt. Tekintettel az alacsony bérösszegekre, valószínű hogy a tanács új árverést fog elrendelni.

* **Eltűnt asszony.** Nagy baj, ha valamely családapa megfájdulkozik a kötelességéről az ivas szendvélynek adozik, de még nagyobb baj, ha az anyát fogja el a szenvedély ki a házi dolgot, gyermekei nevetését ilyképen elhanyagolja s az egész családot a romlás ösvényébe sodorja. Ezek közé sorozható Kallai Ferencz talyigás felesége is, ki tegnap bucsut vett 4 gyermekétől és avval a meghagyással, távozott lakasáról, hogy a gyermekek adják hírül edes apjoknak, hogy ő öngyilkos lesz. Az asszony csakugyan nem tért vissza, azért Kallai ma jelentést tett az e-tről a mezőrendőrségnek. Az eltűnés oka szerinte az lehet, hogy feleségét, ki folytonosan ivott, megdorgálta. Kallainé már két ízben követelt el öngyilkossági kísérletet. Első alkalommal szobában akasztotta fel magát, de gyermekei idejekorán észrevették és levágták: a másik alkalommal ferje találta meg a padláson kötetlen függve s ekkor is sikerült életét megmenteni. Valahányszor megszábadult a haláltól a szegény asszony erős fogadást tett hogy leszokik a páliuka élvezetéről s visszatér a tisztességes utra, de csak szó volt ez. Ma-nap ismét ivott. Először keveset, majd többet s végre visszasüllyedt a régi állapotba. Annnyira hatalmában volt a veszedelmes szenvedélynek, hogy nem tudott ellene küzdeni.

Lehet, hogy ittas állapotban távozott tegnap hazulról és végrehajtotta gyilkos szándékát. Negy gyermeke siratja a szerencsétlen aszszonyt, kit — úgy vélik — csak holtan fog-nak viszontláthatni.

* **Vesztett eb marása.** Mint a ki jól végezte a dolgát, ballagott haza az iskolából tegnap délután **K e r e s z t e s** Jani 9 éves gyermek, anyja már várta otthon s mi-kor késétt, elbusulta magát, most később jön mint máskor szokott, talán valami baja történt. A szegény anyja nem hiába agódott, kis fiát, mikor szép csendesen a vágóhid mellett hazafelé igy-kezett, Kapros József sertéshiz-laló veszett kutyája megharapta. Késő este került csak haza akkorra birt elvánszorogni. Anyja ijedten futott vele orvoshoz, a ki rö-gtön kezelés alá vette s így remélhető, hogy a gyors segély a komoly következményeket meg-fogja előzni. A verszomjas kutyát pedig ha csakugyan veszett, eltávolítják az árnyék vi-lagból, hogy a kis Jani és társai azután há-borítatlanul járhasanak az iskolába.

* **Kossuthszobor Bihar Tordán.** — A magyar szabadságharc 50-ik évfordulója alkalmából felállított Kossuth-szobor leleplezési ünnepélyre f. hó 30-án Kossuth Lajos halála napján lesz. Az ünnepély kezdete d. u. 3 órasor, Este 7 órakor társasvácsora az ev. ref. iskola termében. Egy teríték ára 1 frt. A leleplezési ünnepély műsora a következő: 1. Hymnus. 2. Eneki a bihar-tordai dalárda. 3. Árvai szobor. 4. Vértessy Mór, ev. ref. lel-ke-z. 3. Beszéd: Kossuth Ferencz orsz. képviselő. 4. Szabadságdal: Huber K-tól. Eneki a bihar-tordai dalárda. 5. Beszéd: Ilyés Bal-int orsz. képviselő. 9. Szózat, Eneki a bi-har-tordai da arda.

* **Elcsérült gyermek.** Regényíró tollára alkalmas tárgy ez, melyre most a IV. ker. rendőrség akar világosságot deríteni. Arról van szó, hogy a halottnak a felületessége foly-tan egy elhalt gyermek neve helyett egy más-ik, most is életben levő, jelenleg már haja-don nevével írják az anyakönyvbe. — Az eset részletei a következők: Ezelőtt 18 évvel egyik csapókerti lakos neje leánygyermekét fogadott dajkaságba. Az asszonynak ki a gyermeket nevelte, szinten volt egy kis leánya, olyan kora, mint a dajkaságba fogadott gyermek. Az asszony mindkét gyermeket gondozta, anyai szeretettel viselte t irányukban, mikoregyszerre csak a dajkaságba adott gyermek 8 éves korában rövid betegeskedés után meghalt. — Ami ezután következett, az okozta a zavart. Mikor a gyermek a ravatalon feküdt, az or-vos teljesítette a halottkémi szolgálatot. Ez az orvos azóta már meghalt. A halottkém a jelenté-be — hogy történt, kid-ríténi nem tudják, nem az elhalt gyermek nevet, hanem az elhalt gyermek nevelő anyja tulajdon gyer-mekén k a nevet írta be. Akkor senki se nézett utána történet e tévedés vagy ne n. Az elhalt kis leányt annak rendje és módja szer-int elemelték s az anyakönyvbe is beírták a halálának napját. A halottkémi jelentés alapján írtak be s mivel a jelentésben nem az elhalt gyermek, hanem az elő leány neve szerepelt, a halálának napját az anyakönyvbe az elő leány neve mellé írták be. Az óta hosszú tíz év telt el, a tévedés alapján halott nak elkönyvelt leány gyermekből s z é p v i r u l o h a j a d o n e t t, kit nemrég egy tisztességes i p a r o s m e g i s k é r t. A leány szülei elmentek a lelkészhez, hogy leányuk szülei kivonatát kikérjék, mivel ferihez megy, azonban azt az értesítést kap-tak, hogy leányuk az anyakönyv szerint — meghalt. A szülők kutattak, kerestek s rájöttek, hogy hol a baj. A rendőrség segít-séget is igénybe vették, s az a miniszterhez fel-rt, engedje meg az anyakönyv kiigazítá-sát. A miniszter válaszában azt írja, hogy csak akkor e gadheii meg, ha a leány szülei tanukkal igazolják, hogy tényleg nem az ő leányuk halt meg. A rendőrség ezt is meg-kiserlette, de nem sikerült, mert sem az elhalt gyermek szülei, sem a halottkém, sem pedig a kezelő orvos nem élnek. A rendőrség most tovább fo ytatja a nyomozást, hogy — világosságot derítsen az ügyre.

* **Szabadalmi leírások.** A m. kir. szabadalmi hivatal a következő leírásokat küldte be: Elzáró csappantyú szemétkocsik rakodónyílásához, — valamint hozzátartozó szemétedény. — Eljárás es készülék formában fuvott üvegárgyak előállítására. — Langzó, égethető olajak gázosítására szolgáló lámpák számára. — Összerakható láda. — Eljárás elektromotorok sebességének módosítására. — Ujtások betűöntő gépeken. — Ujtás fonog-rafón. — Dörzsgyutacsos gyújtóeszközök banyalámpákhoz. — Forgó mindennemű kocsik számára. — Eljárás es készülék mind-nemű termésköveknek, mint gránit, sienit, márvány, homokkő, stb. feldolgozására oszlo-pokká, ajtó es ablakfalakka, emlékkövekké stb. — Ujtás erőközlő műveken. — Ujtások automatikus légnyomások fekeken. — Hygieni-nikus légfűtő kályha. — Új nemű gőzklapács. — Szénhidrogéngáz-mozdony. Füstemesztő taka-rékkályhák. — Szerkezet elektromos vasuti kocsik áramszedőjének megemelésére es lefektetésére. — Ujtások zenélőmű cyclomé-tereken kerékpárok számára. Ujtások szövő-szekeken. — Mindazok, akik a találmányok iránt érdeklődnek, azok leírását es rajzait a keresk. es iparkamara hivatalos helyiségében megtekinthetik.

* **Nyilvános nyugtázás.** A kereskedő ifjak márcz. 2-ikán rendezett táncmulatsága alkalmával az egyesület könyvtára javára a következő adományok folytak be: augsburgi légszeszgyár 15 frt, Bika szálloda bérlősege 9.58 Sesztina Lajos, Sesztina Jenő. Donogán István, Szent Királyi-Tiradar, Reichmann Ar-min 5—5 frt, br. Josinczy Miklósné, Hochfel-der Jakab, Szikszay Lajos, Gyürky Sándor Németh András, Doszpoly János 3—3 frt Rosenthal Sándor, Pásztor Gyula, Czeglédy József, öz. Gulyás Karolyné, Komlóssy Arthur Neuhauer Károly, Bészler János 2—2 frt, Stahl Geza, Texoris Viktor, Györy János, Márton Gyula N. N. Vinderle Ernő, Péterfi Bené, Boronyász József, Gyarmathy József, Nagy Lajos 1—1 frt összesen 90 frt 58 kr. mely összeget a rendezőség az egyesület nevében legnagyobb köszönettel v t t es fordított a fenti célra.

* **Nyilatkozat.** Felkértünk a következő sorok közlésére: A »Debreczeni Ujság« márcz. 9-ik számában megjelent a batyumulatsági közlemény, melyet a másik borbélybal ren-dezői adtak ki, nem felel meg a valóságnak, mert nem e nyehány, hanem az összes fiatal-kivonta magát a márczius 15. batyumulatság rendezéséből, mert az önálló borbély urak nem helyesen jártak el az ifjusággal szemben s egy sem akar részt venni a 15. batyumulatságon, hanem egész különválva a »Korona« vendéglő tancztermében 2 nappal előbb, ille-tőleg márczius 13-án vasárnap egy kedélyes, reggelig tartó tanczestélyt fog rendezni, amely iránt az érdeklődés oly nagy, hogy családi körökben már nem is kepez más beszéd tárgyát, csak a debreczeni fodrász es borbély segédek 13-án tartandó muatsaga. Es ez lathatólag a legfényesebbnek ígérkezik. Itt kijelentjük, hogy a n. e. közönség ne hagyja magát félrevezetni, mert az összes debre-czeni fodrász es borbélysegédek válllvetve azon vannak, hogy ezen tanczestélyről a hölgyek kedélyesen emlékezzenek vissza.

A fodrász es borbélysegédek báljának rendezősége.

Márczius 15.

— Felhívás a közönséghez. —

Debreczen, márcz. 10.

Polgártársak!

Nagy ünnepre gyűlünk, a dicső szabad-ság ünnepére. 1848 márczius 15-én a szabad-ság istene elküldötte hőseit, hogy megmutas-sák az utat, megjelöljék az irányt, amelyen haladva, szabad hazának szabad polgárai lehetünk. E nagy napon szünt meg a jobbágy-ság, lett szabadá a sajtó, szabadult fel a föld.

Szabad polgar, szabad sajtó, szabad föld! Szant háromsaga minden gondolkozó, törekvő nemzetnek es legszentebb ideálja! Hát ne lett volna-e az a magyarnak, amely nemzet 300 éven át csörgette zsarnokai által vállaira rakott lánczeit?!

E nagy napon határozták el öseink, hogy az ország törvényeit a nép által szabadon választott képviselők hozzák. Meg-szüntek a nemes kiváltságok, egyenlően adózunk, viseljük a közterheket es katonás-kodunk.

Szabadok vagyunk a törvények korlátain belül; gondolataink szabad nyilvánításában nem gátol a cenzúra, szabad költőzködésünk biz-tosítva van.

Minden élvezett jogaink, minden ön-ként teljesített kötelességeink, politikai es társadalmi életünk számtalan változatainak alapját e dicső nap történetéről számit-hatjuk.

Ujjászületése, új elete kezdődött e sokat szenvedett magyarnak!

A hősök példaiból merített kötelességünk hogy a dicső márczius közelgő félszázados évfordulóját, 1898 evi márczius 15-ik napját, örök időkre szóló emlékeihez méltóan, fény nyel, impozansan, halás kegyelettel ünnepel-jük meg.

Rázzuk le mindennapiségünk nyűgét, lel-kesedjünk, hogy szabad hazá fiai lelkesed-hettek: öltünk magunkra ünnepelő ruhát: lobo-gózzuk fel hazainkat; gyűljön össze a pol-gárság mindnyája a programban kijelölt he-lyen, ne legyen elfoglalva senki munkájában betegségekben.

Mondoljuk: hogy dicső szabadságharcunk Tyrteus, legendai hőse, hozzánk intézte liske-sítő felhívását:

»Talpra magyar, hi a haza!«

Csak a kegyeletes ünneppel róhatjuk le méltó hálánkat a nemzeti hősök iránt, a kik emberföltöti erővel küzdöttek, szenvedtek es hősi halált haltak — a jövő nemzedékért, éretünk!

Igy leszünk az ösök emlékét méltóan tisztelgetben tartó, ha szükség lesz hős es ön-feláldozó unokák!

Budapesten a sajtó felszabadulása ötve-nedik évfordulója alkalmából 1898 márczius 15-én a Petőfi Társaság es a budapesti nyom-da-zfőnökök egyesülete által a fővárosi vígadó dísztermében rendezendő **P e t ő f i - ü n - n e p** tárgyszorozata a következő: 1. Emlék-beszéd, Jokai Mór. 2. Költemény Bartók La-jos. 3. A sajtórol, Rakosi Jenő, az Othon képviselőletében. 4. Petőfi es Jokai (költemény) Ábrányi Emil. 5. A magyar nép, Feszty Ár-pad, a Nepszabadság-ünnepély bizottsága nevében. 6. A szabadsajtó (költemény), Szabó Endre. 7. A nyomdász szózata, Endrődi Sán-dor. 8. Adja: Janovics Ferencz, 8. Költemény, Jakab Ödön. 9. Az egyetemi ifjuság, Tóth Ödön. 10. Petőfi-dalok, Zimay László es Lányi Ernő. Előadja Bellovich Imre vezetése alatt a budai dalos egyesület. Az ünnepély kezdete délelőtti 11 órakor. Az ünnep után az ünneplő közönség a Petőfi-szoborhoz vo-nul s azt megkoszoruzza: A Petőfi Társaság az Othon írói es hírlapírói kör s a Nepsza-badság ünnepély bizottsága.

A szabadság ünnepe Debreczenben.

1848 márcz. 15-ének emlékére 1898 márcz 15 én a főiskolai ifjuság által ren-dezendő ünnepély műsora a következő:

Déltan fél 2 órakor gyülekezés a kolle-gium udvarán.

1, 2 órakor a lépcsőházban a Petőfi szobor előtt Petőfi »csatlalata« előadja a fő-iskolai énekkar.

- 2. Beszéd, Kovács József 3. jhtól.
- 3. »Talpra magyar« Szavajja Bereczky László 1 th.
- 4. »Talpra magyar!« Elő dja a főiskolai énekkar, Levonulás az udvarra.
- 5. »Hymnus« előadják az összes dalárdák.
- 6. Emlékbeszéd, tartja Sipos Béla 2 jh.
- 7. Óda. Szavajja Tripsó Sándor 3 jh.
- 8. Kossuth-induló, előadják az összes dalárdák.
- Kivonulás az emlékkertbe.
- 9. »A mariselli cigányok«. Szavajja Forrás Gyula 3. jh. Kiseri Rácz Károly zene-kara.
- 10. »Rakóczy induló«, előadják az összes dalárdák Rácz K. kíséréte mellett.
- Felvonulás a városháza elé.
- 11. »Hymnus«, előadják az összes dalárdák.
- 12. Beszéd dr. Bakonyi Samutól.
- 13. »Talpra magyar!« Szavajja Kovács Zsigmond 2 th.
- 14. »Szózat«, előadják az összes dalárdák Rácz K. kíséréte mellett.

A kereskedelmi akadémia márcz 15-én d. e. 11 órakor saját dísztermében márcziusi ünnepélyt rendez. Az ünnepély sorrendje a következő:

- 1. Hymnus Erkel F-től. Előadják az ifjúsági ének és zenekar,
- 2. Megnyitó beszéd. Tartja: Bayer Ferencz dr.
- 3. »Talpra magyar« Petőfi Sándortól Szavajja Garber Jenő II. évf. tanuló.
- 4. Márczius tizenötödiken. Irta: Ábrányi Emil. Szavajja: Márkus Zoltán, III. évf. tanuló
- 5. Nemzeti dal. Boldizsá tól. Előadják az ifjúsági énekkar.
- 6. A nagy márcziusi napok. Felőlvásás. Tartja: Szántó Samuel dr. tanár.
- 7. Kossuth nóták. Előadják az ifjúsági énekkar.
- 8. Szabadság ünnepén. Irta: Fülei Sz. Lajos. Szavajja: Braun Menyher, 2 évf. hallgató.
- 9. Rakóczy-induló. Előadják az ifjúsági énekkar.

A vidéken.

De r e e s k é n i s nagy lelkesedéssel készülnek megülni márc. 15-ét, mint az alábbi felhívás mutatja:

Minden nemzet történetében vannak kemelkedő nagy napok, melyeknek megünneplése a honpolgároknak szent kötelessége. Ilyen nagy és örökre emlékeztető nap a magyar nemzet ujkori történelmében: 1848. Márczius 15!

Kell-e, szükséges-e e nagy nap jelentőségét és fontosságát fejtegetni Derecske hazafias közönsége előtt? Kell-e most, midőn e nagy napnak felszázados évfordulója van? Bizonyára nem, mert hiszen azt mindnyajjan tudjuk. Erőből a napról mondja igen jellemzően ama kor kosorus költője, Petőfi:

»Nagy apáink és apáink
Mig egy század elháadt,
Nem tevének annyit, mint mink
Huszonnegy óra alatt!«

És mint ahogy egy másik költő mondja e napról:

»Hát ezt a nagy napot te
Velaha elfeleded,
Sír szellő fu-almára
Evész híred és neved.«

Fel tehát Derecske hazafias közönsége! Ünnepeljünk e napon!

Az ü n n e p e l y programja a következő:

- 1. D u. 2 órakor istentisztelet az ev. ref. templomban.
- 2. Az ünnepély megnyitása a község háza előtt,

- 3. »Élj őseink hazája«, előadja a dalárda.
- 4. Alkalmi beszéd dr. B u d a y József úrtól.
- 5. »T a l p r a m a g y a r«, előadja a dalárda.
- 6. Alkalmi szavajja, előadja B e n c z e Péter.
- 7. »Honvédek csatadala«, előadja a dalárda.
- 8. Felvonulás zeneszó mellett a község főterén.
- 9. Kivilágítás.
- 10. Este 7 órakor társas vacsora a község házában.

A f e h é r - g y a r m a t i ev. ref. egyházi ének és dalegyesület 1898. marc. 15-én az 1848. é. márcziusi ébredés 50 éves évfordulója alkalmából Fehér Gyarmaton, a »Társaskör« helyiségeiben, saját szükségéi fedezésére dalestélylyel egybekötött zártkörű táncmulatsót rendez. Kezdeté este 7 órakor. Beléptidj személyenként 1 korona.

Műsor:

- 1. Fohász. Oláh Karolytól, előadja az ének és dalegyesület.
- 2. Alkalmi emlékezés 1848-ra, tartja Luby Géza orsz. képviselő.
- 3. Népdalegyesület, Lányi Ernőtől, előadja az ének és dalegyesület.
- 4. A szabadság napján. Szavajja Öry Tamás.
- 5. Talpra magyar. Ifj. Sz. Nagy Károlytól; előadja az ének és dalegyesület.
- 6. Szavajja Bornemissza Jenőtől.
- 7. Népdalegyesület Hubertól; előadja az ének és dalegyesület.
- 8. Szavajja Kormány Miklóstól.
- 9. Marseillaise Zsaskovszkytól; előadja az ének és dalegyesület.
- Tánc reggeliz.

Az öreg hős.

— Budapesti levél. —

A Magyar Színházban javában folytak a próbák az Aranylakodalom című 48-as alkalmi színműből, melyet a színház a szabadságharc ötvenedik évfordulóját fogja ünnepelni. A darabnak híre futott már a városban Hetfőn délelőtt beült a színházhoz egy fehér haju tisztas egyszerűségű öltözött öreg ur s az igazgatót kereste. Bevezetik.

— K e r m é n Kászony Pál vagyok, 48-as honvéd a 11-ik zászlóaljából.

— Mi tetszik?

— Gondoltam, hogy hasznát vesznek abban a 48-as darabban az ilyen tapasztalt embernek, mert én mindent láttam ami akkor történt.

— Hát mire vállalkoznék mégis?
— Ha megengedik, hogy nézzem, mi van benne, majd válaszlok.

— Jó.

Az öreg urnak a színpad sarkába, elől, egy szeket tettek és ő nagy áhítattal és figyelemmel nézte a drama menését, de nem nyilatkozott. Következett a pikáridi tabló. Hevas tájon, pszlóg tabortűzek körül osztrák bívuk. A hősnőt fahoz költözik és föbe akarják löni. Ekkor messziről fölzendül a honvédek csatadala s a következő pillanatban a vörössipkás 11-ik zászlóalj megrohanja a hidat és az osztrákokat, Vad csatároz. A hidon megjelenik Bem és Petőfi a pikáridi hid mellett felgyújtott eszda vérvörös világa vet fényt a kepre. Ekkor az öreg Kászony fölgrík sápkáját löhálva elkezd kiabálni:

— Eljen Bem, eljen a magyar! Ez az én vezérem, ez az én zászlóalj! Előre Nagy-Szabon fel!

Erre az öreg, a hogy csak tőle telhetett fölbívezett a hidra és ott általános meg hatottság közt kezelt esőkolt a színésznek a ki Bem apót játszotta.

Mikor aztán megkérdezték tőle hogy hát mit válaszol azt felelte:

— Hát ura közhonvéd leszek az én kedves zászlóaljamban.

Kéőbb azonban bizony belátta, hogy

ez neki már egy kicsit farúdságos. De mivel minde áron szerepelni akart, megengedték, hogy a második képbén egy néma szerepet, Tancsics Mihályt játsza, kit a nép kiszabadi történebből. Így az Aranylakodalomban lesz igazi 48-as honvéd is.

IRODALOM.

A vidék művészirója.

(L á z á r B é l a : Hangulatok. Elbeszélések. Athenaeum r. t. kiadása.)

Harmadik elbeszélő kötete ez Lázár Béának. És ebben épp úgy, mint a két előbbiben: a vidéki élet, a vidéki ember rajzolja. Ha azt mondjuk, hogy a vidéki város életét és embereit figyelni meg éles szemével, úgy ez körülbelül annyit jelent, hogy általában igazi emberekkel és igazi élettel i-mertet meg benünk. Mert nagyvárosunk csak egy van! Fenyves jövőjü Budapestünk, melynek társadalmában azonban még nem akult ki egészen, melynek nincsepek hagyományai és nincsenek kifejezedei egyenisége. Olyan, mint valami tarka kaleidoszkóp. Ezernyi szín kápraztatja meg benne szemünket, de egyik sem uralkodik a többin. Olyan, mint ezernyi zenei hang keveréke, melyek nem tudtak még gyönyörködtető harmóniává egybeolvadni! Igazi egyenése csak a vidéki városoknak van. Egyének fogyatkozásai és érényei egyaránt. És a kis városnak e kifejezedei karakterét, erős konzerva izmusát, a maga hagyományain való csüngését, ama törekvését, hogy az egyes egyént a maga szempontjai szerint irányítsa, a maga jellemébe ugyszólván beleolvassza senki művésziében nem rajzolja ma, mint Lázár.

Az éles szemű kritikusra, a jó megfigyelőre val, hogy Lázár ép azt a szempontot találta meg, mely a kis várost, mint ilyen, első sorban teszi költői feldolgozásra alkalmassá. Ez a szempont a kis város-generálizáló hajlama és a függetlenségre törd egyén vagtjai közötti ellentét. A kis város engesztelhetlenül végrehajtja a maga külön társadalmi törvényét. Azt, aki nem engedelme-kedik azoknak, összemorzsolja. Ha e törvények, melyek ellen az egyén vet, olyanok pláne, melyek az egész emberi társadalom szempontjából is általános érvényűek: akkor a megsemmisítő munkáját tragikus gyorsasággal és megdöbbentő kegyelenséggel végzi! Mert a vidéki városban több az ellenőrző és a bosszuállás munkájában egy emberre forr össze az egész kis társadalom. De nemcsak a megsemmisítés munkáját végzi a kis város, mint egy ember. Beleszóla van a boldogság kérdébe is. Párokot boronál össze és választ el. Hiába szereti Varnai Sándor dr. a nemes, a finomlelű, a bübajos Werner Lizit! Hiába határozza el férfias nőtározással, hogy nőül veszi, ajkáról fogja az egész életre való boldogságot szívni, a város nem akarja, a város nem fogadja be Wernerét. És a város győz, romba dönti két fiatal életének ragyogó ábránd világát, felbujlja két nemes léleknek a boldogságról szőtt álmát és a szegény halálba kergetett leányok holtteste lett o t hallszik a város örömjongása: győztem!

Ime, hogy tömörülnek össze a kicsinyes intrikák, mende-mondók, finom kezesek által szóit eselszövevények hata mas rohanásában mindent összemorzsoló görgetegge! Alig van ma ró, ki a kicsinyes dolgokban rejlt erőt és hatalmat úgy meglátja és megmagyarázza mint Lázár — és ép ez a tulajdonsága teszi tő tetteit annyira művészivé és valószínűvé. Az ő módjére magának az emberi életet intező sorsnak módszere. Ki ne tapasztalta volna már magán, hogy az első pillantra szinte alig észrevehető finom szalak mint földön k körülle lassan lassan s-éttéptedden szövedékké össze. És ép ezért, mert a kicsinyben rejlt nagyt tudja feltüntetni; nem vák Lázár soha banálissa és nem teszük történetei a jelentéktelenség határát. És ép ez különbségét őt meg a kisvárosi történeteket írók nagy sergétől, kik a kicsinyben csak a kicsinyes láják és az apró témátat a maguk teljes érdektelenségében találva az ol-

vasó elé: köznapiassá és művésziellenekké válnak.

Hogy a kis thémát mint mélyíti el Lázár, azt fényesen illusztrálja »Egy hat napos asszony« című novellája. Nehány oldal az egész. A fényes fővárosi kávéházban találkozik Ellával, a nászutól lévő fiatal menyecskével, ki a borbélynál idéző férjét várja. Beszélgetnek, míg néhány perc múlva betoppan a férj. A novellának vége... De ez a néhány sornyi fecsegés komor távlatot nyit meg előttünk. Az asszony könnyen odavetett, pajkos szavából a házugsággal, a bűnnel teli élet íjesztő sötétsége arad felénk. Felárják mindazt, a mi az életben szép, a mi az életben gyalázatos. Felrehúzzák a múlt és a jövő szinpadaról a függőnyt. Im ott a leány ki szeret egy útjat, ki nem vehette feleségül. Ott a férj, kihez csak az esküvő konvencionális formái tűzik... és a háttérben a szerelmes ifjú, kinek szemében vadul lobog a szenvedély és végre a hatnapos asszony, kinek ereiben szilajon vágat a vér és ki alig várja a pillanatot, midőn titkos légyottan bünyös szerelme felzúgatta testével ráborulha kedvese kebelére. A mi ebben a témában könnyen valhatott volna pikantiériává, az Lázár feldolgozásában megdöbbentően hat. — Nem a kalandokra vágyó asszonyt látjuk hősnőnkben, hanem a leigazott, rablanczra kötött szenvedélyt, mely vad erejével le fogja vetni büncseit: hogy, mint az elfojtott s letegőre jutott tűz, fekevesztett dűhevel pusztítson...

Lázár, már tárgyunknál fogva is érdekes elbeszéléseinek különböző bájta adnak szerzőjük subtilis megfigyelési és reflexiói, melyek az elbeszélőben az elmes kritikus, a sokat tanult és kiművelt ízlésű esztétikus arányát el- reflexiók sohasem veszé yeztetik a mese-szerűes érdekes voltát, sohasem torlódnak egymásra. Mint egy-egy hirtelen felvillanó esz- azian eltűnő sugar vágnak bele az elbeszélés folyamába, hogy helyzelekre jellemekre egészen új világot vessenek, hogy homályt osz- lassanak, ködöst felderítsenek, rejtélyest ma- gyarazzanak és hogy gondok közsára késztesse- nek. Finomság és disztinváltság jellemzik humorát is, mely egy elbeszélésében úgy csilán fel, mint a fém az apró, ragyogó aranyperlyek. Ez a derült sugarzó humor minduntalan szelid ironiába olvad át és a »Kegyel-m« című mély megfigyelés szülte- kenben sebző szatirává élesedik.

Lázár stílusról nem mondhatunk újat. Ugyanazok a kiválóságok jellemzik, mint a melyek kritikái és előbbi elbeszélései olvasá- sát teszik élvezetesé. Mondatai apró, goneo- san csiszolt szövegeként gördülnek tova, leg- többször ideges gyorsasággal — de ponzyo- lán sohasem kerülnek elébünk. Egy egy bihari szólás kedv- s bájta ad nekik, úgy hatnak azok mint választékosan öltözött leány hajába tűzött egyszerű, de illatos mezei virág. Par- beszedési frissen, ötletesen pattognak alakjai akárról és sohasem teszik a mesterkéltseg hatását. Ugy tetszik, mintha nem is beszél- gethathnének maskép-n és ép ezért minden szó lelkükből látszik fakadni és éles világot vet jellemükre.

Meg vagyunk győződve hogy Hangulatok hely fog állani eziméert és utat egyenél magának az olvasók ama körében, kik a distingvált elbeszélési módnak a finom lelki elemzesnek és a művészi stílnak barátai.

A »Pillangó« A »Pillangó« társadalmi és művészi élet hatodik száma megjelen- Tartalma az allandó alakokon kívül 30 remek illusztráció és számos adoma, A »Pillangó« a család lapja. Apa, anya, bátran kezébe ad- hatja a lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja a serdülő leányka epügy, amint hogy olvashatja a kis kotnyeleskedő iskolás fia, a ki azt hiszi, hogy neki már minden szabad ol- vasni. Nincs benne semmi a mi megm-telyez, számúve van hasábjában a kétértelműség. A »Pillangó« szerkesztősége és kiadó hivatala Budapestben, Terezkörút 35 szám a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutat- vanyszámot kívántra küld a kiadóhivatal.

A »Néplap« című hat nyelven megje- lenő gazdasági és ismeretterjesztő képes heti- lap mutató számát küldték be hozzánk. Látjuk ebből a kiváló gondnal szerkesztett lapból, hogy az kivált a mostani szocialistikus moz- galmak közepeben megbecsülhetetlen szolgálata- tokat van hivatva teljesíteni s mi is jó lelki- ismerettel ajánlhatjuk a néppel közvetlenül érintkező intelligencia figyelmébe, igyekezzünk ezt a rendkívül olcsó és jó lapot mentül szé- lesebb körökben terjeszteni, ajánlani. Előfize- tetési ára egész évre csak 1 frt 50 kr, mely összeg Budapestre, a »Néplap« kiadóhivatalába IV. egyetem utca 4. sz. a. küldendő.

CSARNOK.

Az agglégényclubb titkára.

Irta: Zivuska Andor.

Tarkövy főhadnagy leadta a jelentést utjáról.

— Sehol, de sehol az egész uton, egyet- len egy ellen nem sok — de annyit sem ta- tott! amíg aztán a jelentést adta, úgy ér- zé, hogy valami csak folyton, folyton azt sugja fübe:

— Hazudsz Tarkövy, most hazudsz rutul; láttal te egyet o t a kis falucska kelő közepében, a templommal szemben a vén kő erkélyen.

De ezt Tarkövy csak nem jelenté mint elient be még sem; — az ilyen ellenség stratégialag nem jó számításba, mivel az nem képes az elenallasra.

Vasárnap reggel Tarkövy főhadnagy a nélkül, hogy még csak Berkynek iszót volna egy szót is, hogy mit akar tenni, atilut kert huszarjától, elővászának pedig parancsot adott, hogy nyergeje meg Pejkót.

Kilencz óra tjt járt az idő még csak, a mikor Tarkövy a kengyelbe lépett s egyet- len egy lovász kísérete mellett elhagyta a táborn.

Epen 11-et harangoztak Székely-Kereszt- szegen az öreg toronyban, a midőn is a véle szemkőzt álló kastély kapujánál sötét pej lo- váról Tarkövy leugrott.

A főhadnagy igazított atilláján egyet, aztán a lovász kezébe adta at a kantart s benyitá a kastély kapu szárnyat.

Az udvaron egyetlen egy lelket sem ta- lála, egy kutya ugatás, annyi sem árulta el a közeledtét s Tarkövy belatta, hogy itt e teljesen ismeretlen helyen, magára van utalva egészen.

Nem soká törődött aztán mit csináljon, találmra fölhaladt a jobbra nyíló lépcsőn s egy hosszú folyosón haladva keresztül, be- kopogtatott az ép elé kerülő magas fehér aj- ton, semmi hang belülről.

Kopogtatott újra. Most olyasmit hallott, mintha beem va- laki megmozdult volna helyén s aztán csend lett újra.

Már-már olyanfélét gondolt el magában, hogy ezek talán megsejtettek jöttét és most sine fine megszöktek előle.

Arra is gondolt már, hogy visszatér

szótlan, amikor egyszerre az jut az eszébe, hogy hiába hagyná oda ezt a kastélyt, mert lova nincs kéznél, ugyanis azt elvitte a lo- vász setáltani az ő parancsára, és egy fél- óráig amig visszatér az, hol tanyázzék ő ele kis ket sor házból álló falucskaiban? No meg aztán még is, hátha itthon vannak? Nem ko- pogott többet.

Benyitott az ajtón. Egy hatalmas dán dogg jött lassan eléje, barátságos farkesóválással üdvözölve a belépő tisztet.

Tarkövy főhadnagy megsimogatta a nagy dög okos fejét, s aztán körülnézve s kényte- len volt meggyőződni arról, hogy az iz élesen butorzott szobában — ez egyben kívül — nincs élő lény senki.

— Ehl! Majd rám akadnak — gondola magában, s ha nincsenek itthon azt az egy felőrat csak kitűnően mégis, inkább itt mint ماشol és leült egy székre

A nagy dög még, amely már a belépés- kor elarula, hogy a főhadnagy ur rokonszen- ves neki, szépen oda ült a főhadnagy elébe, aztán nagy hatalmas, kávészin praszlját rá- tette, a főhadnagy terdére, s okos nagy szem- mel föltekintett hozzá.

Tarkövy, ki nagy kutya barát volt, szí- vesen vette a gyönyörű nagy állat bizalmas- kodását, s csakhamar játékba keveredett vele. A játékban aztán nem is vette észre, hogy az oldalt eső fehér ajtó kinyílik, s egy fekete tolvaj szemű, lányka betekint azon most. — Csupan akkor fordult megpödvé hátra, a m kor az ajtó becsapódást halla, mit a barna bakfís hatott volt, mikor megpillantva a nagy dogg barátkozó tisztet, fejét vissza- kapva, maga után nagy ijjedten becsapta az ajtót.

Tarkövy nem látott senkit a szobában, jelugrott helyéről.

— Valaki benézett — gondola magában — bizton észre vettek, igazított hát az atil- láján egyet, s kardja kosarát, ép hogy kezébe vette: beavillott az ajtó.

Egy vézna nő lépett ki az ajtón, tenger zöld szemével, lorgnetten keresztül pislogatva széjjel.

Tarkövy egy lépést tett hátrafelé most — majd kettőt előre.

Ugyanis a vézna nő nyomában az a szöke lányka lépett ki az ajtón, aki csak pár napja, nagyszelű kálapban olyan igézőn állt a körkélyen, akinek is olyan bravurosán tisztelgett volt ő fel, mint patrul comman- dans.

Arany fűrtaire a beszökő déli nap mint- egy auroblat látszott szőni mostan, sötét kék- zemenek sugarában pedig — mely a belé- pésekor Tarkövyre hullott, valami oly edes boldog öröm fenylett.

Tarkövy főhadnagy összecsendíté a sar- kantyuit halikan s a Turinka nevelőnőjének bemutatatta magát.

Mikor aztán Tarkövy a Turinka kis ke- zét gyöngő megzorítá, felig önkénytelen olyan félet mondott:

— Azt hittem, hogy viszont soh' sem látom önt már...

(Folyt. köv.)

KRIEGER félé
Akácia arcz-crème 1 frtért, szappan 50 kr.
TOKAJI CHINA-VASBOR vérszegénység, sápkór, étvágy- talanság gyógyítására s gyenge gyermekek erősítésére kiválóan hatásos készítmény.
 Kitűnő sajátságáért belügyminiszteri engedéllyel látatott el. — Egy üveg 3 frt, kis üveg 1 frt 60 kr.
REPARATOR Csusz és köszvény ellen meglepően ható külszer, melylyel a Sz.- Rókus-kórházban 136 esetben létevény kísérlet, ezek közül 129 esetben teljes gyógyulás, 7 esetben javulás éretett el.
 Nagy üveg 1 frt, kis üveg 50 kr. — Ezen készítmények kaphatók országsszerte a gyógyszerárakban an-
Főraktár Budapestben:
Krieger György gyógyszerháza a „Magyar koronához“
BUDAPEST, Calvintér.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget és tisztelt megrendelőimet értesíteni, hogy

férfi szabó üzletemet

Kis-uj-utca 17-9. sz. alatti saját házamba helyeztem át.

Igyekezni fogok, hogy tisztelt megrendelőim becses pártfogását továbbra is kiérdemeljem.

Teljes tisztelettel

Wagner János

férfi szabó.

Védjegy. Védjegy.

**Mária-
zell**

**Gyomor-
cseppek**

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetően és áhólanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomoréngesség, bűzös lehellet, fellujtság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lejtájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említett bajoknál a **Máriacelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi foraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriacelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göllt Nándor, Tóth Béla, Mihalovits István, Dr. Róthschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszereszeknél. **Dioszegy**: Vaday Ignác. **Ér-Mihályfalván**: Matray István. **Hadházon**: Farkas Ödön. **Kabán**: Horváth Kálmán gyógyszereszeknél.

KONTSEK GÉZA

előbb **GASZNER KÁROLY**

magkereskedése, **DEBRECZEN.**

Ajánlja a világhírű

quedlinburgi termésű, takarmányrépa magvakat, plombázva fajtisztán és legnagyobb csiraképességgel; mint: Oberndorfi sárga kerek, mamuth hosszú veres, olajbogyó alaku sárga, buczok sárga és eckendorfi henger alaku sárga.

Magyar és francia luczernát 10 külön felül plombázott zsakokban arankamentesen.

Fümagvakat kétszer tisztított kitűnő minőségben mint: angol perje, skót apró levelű perje, olasz és francia perje, árva rozsok, különféle finom kerti pázsit, és berlini vegyítéket.

Konyha kerti magvakban, éghajlatunk viszonyainak legjobban megfelelő fajokat; úgy az üzdészet mint a magán kertek részére. Kitűnő minőségű **melegágyi főzelek magvakat.**

Direkt Erfurtból importált virágmagvakat, teljes friss minőségben.

Továbbá: műtrágyákat a konyha és díszkert, valamint a mezőgazdaság részére, a legjobb minőségű ojtó viaszt, raffia hánest, **drezdai ojtó és szemző késeket** s metsző ollókat.

Virág és rózsakarókat, fenyőfából és Tonkin bambuszából.

Sima szőlővesszőket: Gróf Dégenfeld és Bálkányi homoki szőlő telepéről.

☛ Tessék magárjegyzéket kérni. ☛

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok u. m:

1. A debreczeni 2477 sz. tjkvben foglalt 1783 sorszámú ház utáni mintegy 12 hold **onodói föld**;
2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt mintegy 18 hold tanya épületekkel ellátott **ujostású föld**;
3. Az ugyanazon és a 3729 számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott mintegy 2000 □ öl területű **postakerti szőlő**;
4. A H.-Böszörményi 13787 számú tjkvben foglalt mintegy 78 hold tagosztott **rétiföld**

eladó k.

Értekezhetni Debreczenben az örökösök megbízottja Dr. **Megyery Pál** ügyvéddel Széchényi-utca 1778 sz. alatt.

Vetés Naps: Augustus és szeptember.

Ültetés távoln: 15-20 cm. Talaj mindstén jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15-20 Cm.

Bedenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és **hatóságilag védett** csomagokban, a **törvényesen** bejegyzett **medve-védjeggyel**

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapest, Andrásy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelezve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.